

vinsskat! Thi hvad er en Brændevinsskat? En Brændevinsskat er jo kun en Del af vore Forbrugsskatter. Nu ved jeg vel, at man har foretaget en Beregning — jeg har selv for nogle Aar siden her i Tinget været inde paa en lignende Beregning — som grunder sig paa en Oversigt, som er givet af nogle yngre Nationaløkonomer over, hvilken forøget Byrde det drejer sig om for en enkelt Husstand ved den Forhøjelse af Brændevinsskatten, som der er Tale om. — Der er jo nu Tale om at gaa fra ca. 8 Øre til 23 Øre pr. Pot, og man har da regnet ud, at herved vil en Husstands Byrder i Henseende til Toldafgifter forøges med omtrent 4 Kr. aarlig. Man maa jo anstille Beregningen for en Husstand, thi vel er det saa, at i denne Husstand er der kun een, som nyder Brændevin, men alle Husstandens Medlemmer komme til at bære Byrden. Man siger altsaa, at for en Husstand er hele Afgiftsforhøjelsen 4 Kr. aarlig. Nu maa dertil bemærkes, at saaledes vil det ikke stille sig i det virkelige Liv, thi en Del og en stor Del af denne Forhøjelse ville Fabrikanterne komme til at bære, saaledes at vi ikke komme til at staa med dette Plus af 4 Kr. for hver enkelt Husstand paa Landet. Men nu er det jo tillige saa, at denne Husstand af andre Forbrugsskatter efter samme Beregning bærer en samlet Toldbyrde af omtrent 25 Kr. Det fremkommer ved, at man har regnet ud, at for Te, Kaffe, Sukker, Ris, Stenolie o. s. v. betales der saa og saa meget i Told pr. Husstand, og dette tilsammenlagt bliver i alt, indbefattet Brændevinsafgiften, 25 Kr. Nu er der jo ingen af os, der siger, at dette skal blive ved at være bestaaende, tværtimod, vore Bestræbelser med Hensyn til Toldloven ere gaaede ud paa, at der paa alle de nævnte Punkter skulde ydes den ubemidlede Befolkning Begunstigelser, saaledes at vi kom ned under den Toldbyrde, som der hidtil har været Tale om. Jeg spørger saa, om det kan mærkes i den paagældende Husstand, om det er Brændevinsskatten eller Toldafgiften paa Kaffe, Sukker osv., der betaler Historien, naar Resultatet bliver en formindsket Byrde af Forbrugsafgifter. Jeg kan derfor ikke forstaa, hvorledes det kan gøres til en politisk Begivenhed i et Land, at det netop skal være Brændevinsskatten, som der ikke maa røres ved, medens man derimod — saa vidt ere vi jo nu komne — tænker sig andre Forbrugsskatter forhøjede. Jo mere jeg har tænkt paa denne Sag, desto mere umuligt er det blevet mig at forstaa, hvorledes man fra en enkelt

Side kan i den Grad holde paa, at den Skat maa der ikke røres ved.

Saaledes har jeg for mit Vedkommende set denne Sag, og vist er det, at medens jeg ikke kan se, at der kan rejses nogen Anke imod os for at have villet standse disse Ting, stod det den Dag, jeg erfarede, at nu havde Folketinget vedtaget, at denne Brændevinsskat ikke maatte behandles af Landstinget i Aar, klart for mig, at disse Sager i alt Fald for Tiden standses og maatte standses, thi man tog efter alt, hvad jeg her har udviklet for de Herrer, et af de Hovedpunkter bort, hvorpaa man her oppe vilde bygge hele den finansielle Ordning. Naar vi senere komme til Behandling af Toldlovsforslaget, vil det endnu yderligere blive klart. Det kan ikke nytte, at man henviser til, at nu skal der uden Bistand af en Brændevinsskat laves en Toldlov, hvor der skal gøres omkring paa alle de Positioner, som vi hidtil have anset for nogenlunde vedtagne mellem Tingene. Navnlig kan et Forlangende om, at alt skulde tages op helt fra nyt af, ikke have nogen som helst Virkning, naar man ser hen til, at der kun er meget kort Tid tilbage af Samlingen. Dette er de Ting, som gøre, at jeg for mit Vedkommende tror, at Tinget gør rettest i i Stedet for at søge at fremme disse Sager, som vi hidtil for Alvor have beskæftiget os med, at sige: For Tiden bør de rettelig hvile. Hvad der vil ske i Fremtiden, ved jeg ikke, og jeg skal saa meget mindre udtale mig derom, som vi jo under Finanslovens 1ste Behandling hørte den betydningsfulde Erklæring, som den nuværende Regering afgav gennem Konseilspræsidenten. Det synes mig, at den maatte have Lov til at løbe sin Virkning ud, før der gøres videre Skridt i disse Sager. Jeg vil ønske, at dette Forløb maa blive hurtigt, thi alle Interesser lide under Langsomhed paa dette Omraade. Jeg synes, at indtil denne Begivenhed er forløben og har vist sine Virkninger, maa disse Sager hvile. Ogsaa af den Grund har jeg med Bedrøvelse set, at man i det andet Ting desuagtet gaar rask videre med, hvad man i saa Henseende vil gøre. Jeg tror, at endnu i Dag, medens vi forhandle her, er der i Folketinget under Forhandling Spørgsmaalet om Nedsættelse af en parlamentarisk Kommission til disse Sagers Fremme. Det maa det andet Ting imidlertid bære Ansvaret for, og jeg skal ikke komme med større Udtalelser derom. Saa meget maa jeg dog have Lov til at sige for min egen Regning, at dette, at man nu i det andet Ting ensidig